


Відділ освіти, молоді та спорту

Хмельницької РДА



**Навчання дітей гри
на дитячих
музичних
інструментах**

Укладач: Герецька Леся Віталіївна
Музичний керівник Розсошанського дошкільного
навчального закладу «Яблунька»

Навчання дітей гри на дитячих музичних інструментах.
- с.Розсоша, Хмельницького району, 2015.- 30 с.

Рецензент: Пашковська О.В. методист РМК відділу
освіти, молоді та спорту Хмельницької РДА

Схвалено та рекомендовано до друку рішенням НМР
РМК відділу освіти, молоді та спорту Хмельницької
райдержадміністрації (протокол № 4 від 25.12.2014)

У посібнику наведені методичні рекомендації навчання гри
на дитячих музичних інструментах та розробки ігор, розваг
та загадки про музичні інструменти

Зміст

Вступ.....	2
Характеристика музичних інструментів.....	4
Навчання гри на музичних інструментах	6
Дитячий оркестр	11
Самостійна музична діяльність	15
Висновок	19
Додатки (ігри ,розвага,загадки про музичні інструменти) ..	20
Список використаної літератури.....	30

Вступ

Сучасні наукові дослідження свідчать про те, що розвиток музичних здібностей, формування основ музичної культури потрібно починати в дошкільному віці.

Музичний розвиток впливає на загальний розвиток: формується емоційна сфера, удосконалюється мислення, дитина робиться чуйною до краси в мистецтві і житті. Тільки розвиваючи емоції, інтереси, смаки дитини, можна долучити її до музичної культури, закласти її основи. Дошкільний вік надзвичайно важливий для подальшого оволодіння музичною культурою.

Музична діяльність включає в себе не тільки сприйняття музики, але і посильну дітям виконавство, засновану на досвіді сприйняття, - спів, гра на музичних інструментах, музично-ритмічні рухи. За допомогою співу, гри на музичних інструментах можна розвинути іншу музичну здатність - уміння представити і відтворити висоту музичних звуків в мелодії. Розвиток цієї здатності передбачає розумові операції: порівняння, аналіз, зіставлення, запам'ятовування, таким чином, впливає не тільки на музичний, але і на загальний розвиток дитини.

Гра на музичних інструментах - один з видів дитячого виконавства. Застосування дитячих музичних інструментів та іграшок (як на заняттях, так і в повсякденному житті)

збагачує музичні враження дошкільнят, розвиває їх музичні здібності.

Крім того, гра на музичних інструментах розвиває волю, прагнення до досягнення мети, уяву.



1. Характеристика музичних інструментів

У роботі з дітьми застосовуються різні музичні інструменти та іграшки. Одні з них створені на основі народних (тріскачка, бубон, барабан, дерев'яні ложки, баян, акордеон), інші - за типом інструментів симфонічного оркестру (арфа, ксилофон, металофон, гобой, кларнет).

Серед дитячих музичних інструментів та іграшок є всі основні групи: ударні, духові, струнні, клавішні, клавішно – язичкові.

Ударні інструменти та іграшки (як і інструменти, за типом яких вони створені) поділяються на що мають звукоряд і не мають його. До першої групи належать металофон і ксилофон. Вони можуть мати діатонічний і хроматичний звукоряд. На інструментах з хроматичним звукорядом (другим ярусом пластин, відповідним чорним клавішам на фортепіано) можна підбирати будь-яку мелодію з будь-якої ноти, що полегшує їх застосування. Виготовлені вони за зразками інструментів, створених К. Орфом, звучать дуже красиво, чисто налаштовані. Є два варіанти паличок, якими вдаряють по пластинах, - з дерев'яними або гумовими кульками на кінцях. Це дозволяє урізноманітнити тембр інструментів: при ударі дерев'яною паличкою витягується яскравий, дзвінкий звук; гумової - більш приглушений, м'який.

Виразні можливості ударних інструментів, не мають звукоряду. Це велика група інструментів. Одні з них мають «стукаючий» тембр: дерев'яні ложки, тріскачка, кастаньєти, палички, інші (металеві або мають металеві частини) - «дзвінкий» тембр: трикутник, румба, тарілки, дзвіночок, бубонці, треті (по типу брязкалець) мають «шурхотливий» тембр: маракаси, брязкальце, коробочка. Барабан і бубон мають більш гучне, резонуюче звучання.

Усередині кожного тембру (дзвінкого, стукаючого) окремі інструменти мають свої неповторні виразні фарби. Так, наприклад, серед дзвенячих інструментів трикутник звучить м'яко, протяжно, чарівно, звук його дуже гарний. Румба «побрязкує» більш різко і коротко, тарілки звучать дуже яскраво, святково, а дзвоник - тихо, ніжно і дзвінко.

Звучання духових інструментів також різноманітні. У флейти звук ніжний і світлий, у кларнета і саксофона - більш насичений.

Струнні музичні інструменти та іграшки - це цитра, гуслі, цимбали, арфа. Всі ці інструменти щипкові. Звук може вилучатись з допомогою медіатора. Тембри цих інструментів дуже ніжні, звук приглушений. Клавішні дитячі інструменти-іграшки - це піаніно і рояль. Клавішно-язичкові-акордеон, гармонь, баян.

2. Навчання грі на музичних інструментах

Знайомство дітей з музичними інструментами починається вже в ранньому віці. Раннє музичне навчання відіграє важливу роль у музичному розвитку дитини, воно має бути доступне та цікаве для дітей раннього віку. Не можна не враховувати ступінь готовності до таких занять, як навчання грі на інструментах, які вимагають від дітей значної уваги, зосередженості, усвідомленості та фізичної зрілості. Перші музичні враження педагог прагне дати хлопцям у цікавій ігровій формі. Навчання починається з групи ударних інструментів, які не мають звукоряду. Заняття проводяться з невеликими групами дітей та індивідуально. Доцільно використовувати музичні інструменти і в повсякденному житті, щоб закріпити у хлопців відчуття ритму музики.

У другій молодшій групі діти вже можуть грати на бубні, дерев'яних ложках, кубиках, брязкальцях, музичних молоточках, барабані, дзвіночку. У цьому віці вони знайомляться з металофоном.

Перш ніж приступити до розучування з дітьми мелодії на металофоні, дорослий сам повинен кілька разів грамотно виконати цю мелодію на металофоні, діти слухають. Потім показують бажаним, на яких пластинках і скільки разів треба вдарити. Відразу запам'ятати всю мелодію важко, краще розучувати її частинами, наприклад вивчити заспів

пісні, а коли дитина засвоїть його, показати, як грати приспів або першу частину мелодії, потім - другу. Можна чергувати гру вихователя з дитячим виконанням: заспів грає вихователь, а дитина на іншому металофоні - приспів, або навпаки. Бажано, щоб дитина, засвоївши частину або весь музичний твір, виконала його з вихователем (на двох металофонах).

Заняття з навчання гри на металофоні ведуться з дітьми індивідуально.

Для виконання на металофоні спочатку беруться нескладні і добре знайомі дітям мелодії. Утакому випадку вони вдаряють по пластинках не механічно, а весь час регулюють слухом своє виконання. Вдаривши не вту платівку, дитина чує помилку, намагається її виправити.

Інша важлива умова при виборі творів - будова мелодії. Звуки мелодії повинні бути розташовані близько один від одного, великі інтервали для гри важкі дітям. Грати мелодії, побудовані на одному звуці, недоцільно, та й нецікаво дітям.

У середній групі вперше починають навчати дітей гри на музичних інструментах, які мають звукоряд. Найбільш зручний для цього металофон. Він досить простий у використанні, не вимагає постійного налаштування, як струнні інструменти. Діти вже знайомі з тембром цього інструменту, прийомами гри.

Існує кілька способів навчання гри на мелодійних музичних інструментах: по нотах, за колірним і цифровим позначенням, по слуху. Навчання дітей гри по нотах є дуже трудомістким процесом, хоча іноді використовується на практиці. Далеко не всі дошкільники оволодівають нотною грамотою, якщо не ведеться постійна індивідуальна робота. Важливо, щоб діти розуміли зв'язок розташування нот на нотному стані зі звучанням їх в мелодії, виключивши механічне відтворення нотних знаків. Колірна система, поширена за кордоном, зручна для швидкого оволодіння дітьми грою на інструментах. Певне колірне позначення (кольорові клавіші, пластини металофона) закріплюється за кожним звуком. Дитина має запис мелодії в колірному позначенні: використовуються кольорові кружечки або кольорове зображення нот, з ритмічним позначенням та без нього. Грати по цій системі дуже легко, але при такому способі гри (бачу зелене позначення ноти - натискаю на зелену клавішу) слух не бере участь у відтворенні мелодії, дитина грає механічно.

Подібним способом дітей навчають грати по цифрах наклеєним біля кожної пластини металофона, і записи мелодії в цифровому позначенні. Може моделюватися і позначення тривалості (довгі і короткі палички і т. д.).

Починаючи з молодшого віку важливо спонукати дітей прислухатися до звуків мелодії, порівнювати їх, розрізняти по висоті. Щоб накопичувати слуховий досвід, розвивати слухову увагу дітей, використовуються дидактичні посібники, що моделюють рух мелодії вгору, вниз, на місці. Це музична драбинка, що переміщується з квітки на квітку (ноти) метелик і т. д. Можна також показувати рукою рух звуків мелодії, одночасно відтворюючи її (голосом або на інструменті).

Методика навчання дітей гри на музичних інструментах по слуху побудована на поступовому розширенні діапазону виконуючих поспівок. Спочатку дитина грає мелодію, побудовану на одному звуці. Перш ніж відтворити мелодію, він слухає її у виконанні музичного керівника, який спочатку співає її, привертаючи увагу до того, що звуки мелодії не відрізняються по висоті, потім грає на металофоні і одночасно співає.

Дітей вчать прийомам звуковидобування: правильно тримати молоточок (він повинен вільно лежати на вказівному пальці, його лише злегка притримують великим), направляти удар на середину пластини металофона, не затримувати молоточок на пластині, а швидко знімати його (як підстрибуючий м'ячик). Коли граються довгі ноти - молоточок повинен підстрибувати вище, короткі ноти - нижче. Коли дитина грає мелодію

наодному звуці, він повинен точно відтворити ритмічний малюнок. Для цього, наспівуючи мелодію зі словами, можна орієнтуватися на ритм віршів. Для усвідомлення співвідношень тривалостей звуків мелодії застосовується моделювання їх за допомогою довгих і коротких паличок або позначень, прийнятих в нотного запису (чверть, восьмі). Щоб полегшити дітям розуміння розташування звуків по висоті, застосовуються названі прийоми: викладання звуків-кружечків на різній висоті на фланелеграфі, пропевание, показ рукою руху мелодії, дидактичні посібники та ігри. Крім цього, можна скористатися «німою» (намальованою) клавіатурою металофона: дитина показує на ньому розташування звуків і під спів «відтворює» мелодію.

У старшій і підготовчій до школи групах діапазон поспівок розширюється. Діти вже краще орієнтуються в розташуванні звуків мелодії, діють більш самостійно.

Навчаючи грі на музичних інструментах, педагог повинен враховувати індивідуальні можливості кожної дитини. Одні діти досить легко підбирають поспівки, з іншими необхідна більш детальна підготовча робота.

Після того як металофон освоєний, діти в старшій і підготовчій до школи групах навчаються грі на інших мелодійних інструментах - струнних, духових, клавішно-язичкових. Кожна дитина може поступово оволодіти грою на декількох музичних інструментах. Корисно поєднувати

індивідуальну роботу з дітьми та роботу по підгрупах, а також з усією групою.

3. Дитячий оркестр

Дитячий оркестр - один з видів колективного музикування. Існує кілька різновидів дитячого оркестру: шумовий (що включає в себе різні типи ударних інструментів, не мають звукоряду), ансамбль (який складається з однакових або однотипних інструментів), змішаний оркестр (що включає в себе різні групи інструментів). Найбільш простий, доступний з них - шумовий оркестр. Його можна організувати вже з дітьми молодшого віку, якщо вони вміють ритмічно відтворювати ударами сильні частки тактів, відзначати метр музики. Залежно від характеру твору можна використовувати такі інструменти та іграшки, як дзвіночок, брязкальце, барабан, бубон, коробочка. Великого розмаїття інструментів такий оркестр не вимагає. Важливо підбирати тембри, які виразно підкреслювали б характер музики, елементи образотворчості. Звучання оркестру буде більш різноманітним, цікавим, якщо інструменти грають не тільки всі разом, але і по черзі, сполучаючись один з одним в залежності від характеру музики. Слід чергувати різні темброві фарби, використовувати ті інструменти і їх поєднання, які в кожній

частині п'єси (музична фраза) найбільш відповідають настрою музики.

Перед виконанням твору необхідно разом з дітьми обговорити, які інструменти знадобляться для гри. Наприклад, якщо в п'єсі дві контрастні частини і перша весела, жартівлива, а друга ніжна, м'яка, то можна використовувати спочатку брязкальце, бубон (разом або по черзі), а потім дзвіночок, трикутник і т. д. Педагог повинен по можливості враховувати бажання дітей у виборі музичного інструменту.

Один з різновидів шумового оркестру - ансамбль ложкарів (середня і старша групи). У нього іноді включають кілька інших ударних інструментів (бубон, трикутник і т. д.).

Для організації ансамблю духових інструментів необхідно, щоб у кожної дитини був свій інструмент. Ансамблева гра вимагає злагодженості виконання. Це стосується ритмічності і загальної музичної виразності. Педагог спонукає дітей прислухатися до своєї гри і гри партнерів, слухати фортепіанну партію, не прагнути заглушати один одного, намагатися передавати настрої, виражені в музиці. Спільній грі передують індивідуальні заняття з кожною дитиною і гри невеликими групами (по 2-3 особи). Дітей об'єднують в підгрупи лише тоді, коли вони добре освоїли інструменти, вивчили свої партії. Для гармонійного звучання змішаного оркестру необхідна велика попередня

робота з дітьми - спочатку індивідуальна, потім невеликими групами, ансамблем і, нарешті, всім складом оркестру.

У роботі з оркестром музичні керівники в основному користуються готовими інструментування (перекладення п'єс для оркестру), опублікованими у дитячих збірниках. Знаючи деякі правила інструментування, вони можуть самі (за участю дітей), виходячи з характеру музики, визначати склад оркестру, вибирати групи соло інструментів, розподіляти, яким інструментам доручити різні елементи фактури (мелодію, акомпанемент, ритмічний малюнок мелодії, сильні частки тактів, акценти, метричну пульсацію). Мелодію можуть грати спочатку одні інструменти, потім-інші (за музичним фразам або пропозицій). Склад оркестру, кількість інструментів кожної групи визначають також виходячи з самої музики. При виконанні народних мелодій слід більше залучати народні інструменти (дерев'яні ложки, баян і т. д.). Для класичної музики вони неприйнятні - тут краще використовувати інструменти, аналоги яких є в симфонічному оркестрі (трикутник, ксилофон, металофон, флейта, гобой). Співвідношення кількості інструментів у кожній групі (струнні, духові, ударні) визначається по яскравості тембрів. Струнних (тихих) інструментів повинно бути приблизно в два рази більше, ніж дзвінких металофонів. Кількість ударних теж не повинно бути дуже великим. При

розподілі між дітьми партій в оркестрі необхідно враховувати їх інтереси та здібності. Хлопцям, які найбільш легко підбирають мелодії на слух, можна доручати партії мелодійних інструментів. Щоб тримати ритмічну основу, важливо мати гарне почуття ритму. Тому виконання метричної пульсації, ритмічного малюнка мелодії довіряють дітям з розвиненим почуттям ритму.

Методика навчання гри в оркестрі схожа з методикою навчання індивідуальної гри і в ансамблі. Діти, які грають на інструментах, які мають звукоряд, вивчають свої партії, починаючи з усвідомлення напрямку руху мелодії. Вони проспівавши мелодію зі словами і без слів (на склади та або ін), визначають за допомогою моделювання напрямком руху звуків мелодії. Щоб визначити співвідношення тривалостей звуків, проплескують ритмічний малюнок мелодії, викладають його на фланелеграфі за допомогою паличок різної довжини або ритмічних позначень, прийнятих у нотній грамоті, роблять підтекстовки ритмічного малюнка мелодії за допомогою складів (ті-ті-та). Грають мелодію на «німій» клавіатурі з одночасним співом і потім вже відтворюють її на музичному інструменті.

Педагог повинен бути уважний до кожної дитини. Деякі діти підбирають мелодії по слуху легше інших, отже, їм не потрібні всі підготовчі вправи.



4. Самостійна музична діяльність дошкільнят

Систематична і планомірна робота з навчання дітей гри на дитячих музичних інструментах дає можливість не тільки закріплювати отримані в процесі музичних занять знання, вдосконалювати музичний слух, а й розвивати самостійність дітей, їх творчу діяльність. Дитяче музикування збагачує дитини враженнями, впливає на розвиток його творчих здібностей, формує моральне обличчя. Музичний досвід, який діти набувають на заняттях, дозволяє успішно застосовувати отримані знання

у святах, розвагах і, звичайно, займатися самотійною музичною діяльністю.

У дитячому саду в кожній групі мають бути музичні куточки, де діти можуть послухати улюблені твори у грамзапису, підібрати мелодію на металофоні, акордеоні, пограти в музично-дидактичні ігри. Треба намагатися, щоб музичний куточок стимулював самотійну діяльність дітей, був помічником у їхній творчості.

Намагатися, щоб у всіх групах в музичних куточках були альбоми з малюнками на сюжети програмних пісень, які спонукають дітей до гри на інструменті; програвач з набором платівок з програмними творами, народною музикою, дитячими пісеньками та казками. Найбільш яскраво самотійна музична діяльність проявляється у групах старшого дошкільного віку. У групі завжди є діти з музичними здібностями, які швидко запам'ятовують музичні твори, що грають на кількох дитячих інструментах. Вони відрізняються активністю, здатні зацікавити інших. Тому можна доручати їм організовувати у групі музично-дидактичні ігри, з якими діти познайомилися на музичному занятті. Такі хлопці є як би прикладом для інших, викликають у них прагнення теж бути активними. Треба намагатися, щоб музика посіла в житті дітей важливе місце, пробудила в них добрі почуття. Для цього необхідні практичні навички, уміння в співі, рухах, грі на дитячих

музичних інструментах. Ці вміння вони набувають на заняттях, під час індивідуальних занять з педагогом в музичних куточках. Тільки дозволивши всі ці завдання, можна досягти певних успіхів у розвитку дитячої творчості. Навчившись грати, дитина застосовує свої вміння в побуті. Наприклад, гра «В сім'ю» стає набагато цікавіше, якщо господиня, приймаючи гостей, грає на піаніно або металофоні. У процесі самостійної діяльності в дітей розвивається почуття товариства, взаємодопомоги. Велика робота з навчання дітей гри на дитячих музичних інструментах не пройде безслідно: діти оволодіють багатьма інструментами, будуть грати індивідуально і в ансамблях. Від свят, різноманітних розваг, концертів у дітей залишається багато вражень. У повсякденному житті у них виникає бажання повторити номери зі святкових програм. Для цього ми передаємо в групи деякі атрибути, прикраси, елементи одягу.

У результаті послідовних, повсякденних занять з навчання дітей гри на музичних інструментах рівень музичного розвитку дошкільнят значно підвищиться.





Висновки:

Основною формою музичної діяльності в дитячому саду є музичні заняття. Вони об'єднують всі види музичної діяльності: спів, слухання музики, музично-ритмічні рухи, гру на дитячих музичних інструментах.

Грі на дитячих музичних інструментах у дитячому садку приділяється особлива увага, оскільки саме дитяче музикування розширює сферу музичної діяльності дошкільника, підвищує інтерес до музичних занять, сприяє розвитку музичної пам'яті, уваги, допомагає подоланню зайвої сором'язливості, скутості, розширює музичне виховання дитини.

У процесі гри яскраво виявляються індивідуальні риси кожного виконавця: наявність волі, емоційності, зосередженості, розвиваються і удосконалюються творчі і музичні здібності. Навчаючись грі на музичних інструментах, діти відкривають для себе світ музичних звуків та їх відносин, розрізняють красу звучання різних інструментів. У них поліпшується якість співу (чистіше співають), музично-ритмічних рухів (чіткіше відтворюють ритм).

Для багатьох дітей гра на дитячих музичних інструментах допомагає передати почуття, внутрішній духовний світ. Це прекрасний засіб не лише індивідуального розвитку, а й розвитку мислення, творчої ініціативи, свідомих відносин між дітьми.

ДОДАТКИ:

Ігри для розвитку тембрового слуху

«НА ЧОМУ ГРАЮ?»

Ігровий матеріал. Програвач з диском інструментальної музики, знайомої дітям, дитячі музичні інструменти (піаніно, акордеон, барабан, сопілка та інші).

Хід гри. Діти сидять півколом перед столом, на якому знаходяться дитячі інструменти. Їм пропонують прослухати знайомий музичний твір, визначить, які інструменти виконують цей твір і знайти їх на столі.

Гра проводиться на музичному занятті з метою закріплення пройденого матеріалу по слуханню музики, також в години дозвілля.

«НАШ ОРКЕСТР»

Ігровий матеріал. Дитячі музичні іграшки інструменти (сопілка, дзвіночки, бубонці, трикутники), велика коробка.

Хід гри. Педагог каже дітям про те, що в дитячий садок прийшла посилка, показує її і дістає музичні інструменти, роздає їх дітям (попереднє знайомство з кожним інструментом проводиться на музичному занятті).

Всі грають на цих інструментах довільно, кожен по-своєму.

Ця ігрова ситуація може бути використана на святі. Після «творчої» гри дітей вихователь пропонує послухати, як грає оркестр дітей старшої групи.



ІГРИ ДЛЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

На розрізняння висоти звуку

«МУЗИЧНЕ ЛОТО»

Ігровий матеріал. Картинки по кількості учасників. На кожній намальовані п'ять лінійок (нотний стан), кружечки ноти, дитячі музичні інструменти (балалайка, металофон, тріола).

Хід ігри. Дитина-ведучий грає мелодію на одному з інструментів вгору, вниз на одному звуку. Діти повинні на

карточці викласти ноти-кружечки від першої лінійки до п'ятої або від п'ятої до першої, або на одній лінійці.

Гра проводиться у вільний від занять час.

«МУЗИЧНІ ЗАГАДКИ»

Ігровий матеріал. Металофон, трикутник, дзвіночки, бубон, арфа, цимбали.

Хід гри. Діти сидять півколом перед ширмою, за якою на столі знаходяться музичні інструменти та іграшки. Дитина-ведучий програє мелодію або ритмічний малюнок на якомусь інструменті. Діти відгадують. За правильну відповідь дитина отримує фішку. Виграє той, у кого виявиться більше фішок.

Гра проводиться у вільний від занять час.

Гра для розвитку діатонічного слуху

«ГОЛОСНО-ТИХО ЗАСПІВАЄМ»

Ігровий матеріал. Іграшка (ведмедик, зайчик або інша іграшка).

Хід гри. Діти вибирають водящого. Він виходить з кімнати. Всі домовляються, куди сховати іграшку. Водящий повинен знайти її, керуючись силою звучання пісні, яку співають всі діти (звучання посилюється при наближенні до місця, де знаходиться іграшка, або зменшується при віддаленні від неї). Якщо дитина успішно виконала

завдання, то при повторенні гри вона має право сама заховати іграшку.Гру можна провести як розвагу.

Гра для розвитку пам'яті та слуху

«СКІЛЬКИ НАС СПІВАЄ?»

Ігровий матеріал. Картинки з зображенням дітей, що співають. На одній – одна дитина, на другій – двоє дітей, на третій – троє. (По кількості учасників гри).

Хід гри. Дитина-ведучий грає на одному з інструментів один, два або три різних звуки.

Діти піднімають картинки з зображенням однієї, або двох чи трьох дітей, відповідно кількості звуків.

Гра проводиться з невеликою підгрупою дітей у вільний від занять час. Необхідно, щоб в ролі ведучого спочатку був педагог.

МУЗИЧНА РОЗВАГА

Мета:закріпити уявлення про жанри в музиці,вчити розрізняти їх.Виховувати любов до слухання музики.

Клоун (забігає, танцює перед ширмою і співає)

Бубонці мої дзвенять,

Брязкальця заграли,

Знов Петрушка у малят,

Чи його впізнали?

Насмішу усіх підряд,

Розкажу вам дещо.

Хто із вас Петрушці рад,

Хай в долоні плеще!

Добрий день, любі діти! Я дуже радий вас бачити. Я прийшов до вас не сам, а з повітряною кулькою, але по дорозі вона кудись від мене втекла. Кулько, ти де?

Кулька (з-за ширми) Я тут.

Клоун (заглядає за ширму). Ой, Кулька справді тут. Але вона соромиться вийти, тому, що здута. Дітки, допоможемо їй. Ми її всі разом надуємо. Три – чотири....

(Діти імітують надування кульки, в цей час із-зі ширми поступово піднімається кулька жовтого кольору.)

Клоун: Ой, малята, подивіться, яку гарну кульку ми надули.

Кулька: Добрий день усім! А я що, і справді гарна? А якого я кольору?

(відповідь дітей)

Кулька: Що? Жовтого? А що це колір? Що ще буває жовтого кольору?

Клоун: Діти, давайте нагадаємо кульці, що ще буває жовтого кольору?

Кулька: І я жовтого кольору? Не хочу бути жовтою! Я весь час мріяла бути зеленою. Хочу бути червоною, червоною...

Клоун: Гаразд, гаразд, Кулько! Знаю, як ми зможемо тобі зарадити.

Кулька: А як?

Клоун: Ми тебе перефарбуємо. (Бере червону фарбу, пензлик і уходить за ширму)

Голоса з-зі ширми.

Клоун: От так, так. Іще з цього боку.

Кулька: Ой, лоскотно, ой-ой!

Клоун:поки наша кулька сохне ми виконаємо з вами вправу

ПСИХОГІМНАСТИКА З ЕЛЕМЕНТАМИ МАСАЖУ.

Добрий ранок! (Діти повертаються один до одного)

Посміхнись скоріше (розводять руки в сторони)

І сьогодні цілий день (плескають) буде веселіше.

Розітремо ручки, (рухи за текстом) носик і щічки.

Будемо вродливі, (поступово піднімають руки),

Як весняні квіти. «Ліхтарики»

Розітрем долоньки - сильніше, сильніше,

А тепер поплескаєм - дужче, сміливіше.

Вушка потremo, здорові будемо,

Посміхнемось знову (посміхаються) ,

Будьте всі здорові (розводять руки в сторони).

Клоун: Ну що, у всіх гарний настрій? (Так!) Це чудово, коли день розпочинається з гарного настрою.

Сьогодні, мої любі діти, я хочу всіх вас запросити

Уцарство музики величне, чарівно гарне й фантастичне. Ви згодні? (Так!)

Відомий російський композитор Д. Кабалевський говорив, що музика – бурхливий океан звуків, що тримаються на

трьох китах: червоний – це марш, синій – танок, а жовтий – це пісня.

А от такі самі китенята заблукали у морі музики. Її великі кити не можуть їх відшукати. Тож допоможемо їм.

Пам'ятайте: червоний кит кличе своїх китенят маршовою мелодією, синій – танцювальною, а жовтий – піснею.

МУЗИЧНО-ДИДАКТИЧНА ГРА «ПІСНЯ, ТАНОК,МАРШ»

МУЗКЕРІВНИК: Уважно слухаймо мелодійні звуки, щоб потім визначити, який настрій вони передають.

1. Звучить в запису «ГОПАК», укр. нар. танок

(Прошу дітей відповісти, який твір було виконано, визначається характер музики. Діти визначають жанр п'єси – танок й піднімають відповідну за кольором фішку, кажуть, що під цю музику можна танцювати. Запрошую всіх дітей стати в коло і пройти під музичний супровід підскоком.)

2. «КОЛИСКОВА», муз. А. Моцарта

(Визначаємо жанр, знаходимо відповідну за кольором фішку, яка відповідає жанру прослуханої музики. Запрошую всіх дітей заспівати пісню за вибором.)

3.«МАРШ» (Діти визначають жанр п'єси – марш і піднімають фішку з відповідним кольором.

-Діти, вам було весело на занятті? Що більше всього вам сподобалось? Бажаю зберегти гарний настрій на весь день.

На згадку про наше заняття вам залишаються ось ці кульки гарного настрою (дарую). Час повертатися до групи.

ЗАГАДКИ ПРО МУЗИЧНІ ІНСТРУМЕНТИ

У лісі народилася,

В майстерні робилася,

А в руках плаче.

(сопілка)

Паличку візьму у руки-

По залізних трубах стукай.

Дін-дон, дін-дон, то заграв...

(металофон)

Багато музикантів

Зібралось разом грати,

Одним лиш тільки словом

Потрібно їх назвати.

(оркестр)

Сім доріжок в неї є,

Кожна голос подає.

кружляти:

Як музика їх торкнеться,

Пісня у душі озветься.

(гітара)

Сам пустий, голос гучний,

Дріб вибиває,

Діток збирає.

(барабан)

Хто характер добрий має:

Б'ють його, а він лиш грає?

(барабан)

Має чорні й білі зуби,

Звспівало гарно й любо

Під умілою рукою,

Зчарувало нас з тобою.

(фортепіано)

Інструмент цей неодмінно

Треба ставити на коліна

І тягнути за боки,

Щоби грав він залюбки

(баян)

Барабан йому за брата,

В танці любить він

Відбиває ритм, дзвенить

І красиво бубонить.

(бубен)

Не дзвінкі, не стоголосі,

Їх до танцю ми запросим:

Відбивають ритми класно

Головасті.....(мара каси)

Голосок тоненький має,
дім?

Всіх маляток звеселяє,

Ви на ній всі граєте,

Хто вона – впізнаєте?

Ду-ду-ду, віть-віть-віть! (Гармошка. Баян.)

Ви моє ім'я назвіть.

Не паличка, не гілочка,

Звуть мене ...

(Сопілочка) (Дзвін)



Що за гість прийшов у

Скільки гудзиків на нім!

А почнеш їх натискати, -

Починає гість співати!

Сам у церкві не буває,

А інших туди зазиває.



Список використаної літератури:

Ветлугіна Н.О. Музичне виховання в дитячому садку. - М.: Просвещение. 1981.

Ветлугіна Н.О. Дитячий оркестр. - М.: Просвещение.

Ветлугіна Н.О. Музичне виховання в дитячому садку. - М.: Просвещение, 1981.

Кононова Н.Г. Навчаємо грі на дитячих музичних інструментах. - 1990.

Радинова О.П. Музичне виховання дошкільнят. - М.: Просвіта: Владос, 1994.

